

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

ÖSSZETARTOZUNK

„Hogy mindnyájan egyek legyenek; a mint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” Jn 17:21

Az Úr Jézus főpapi imájában, amikor a tanítványaiért imádkozott, azt kérte hogy tanítványai egyek legyenek. Az egység eredményeként pedig a világ elfogja hinni azt, hogy Jézust Isten

küldte. Egyháztörténelemből tudjuk és ma is megfigyelhetjük ezt az igazságot. Amikor a keresztyének szemmel láthatóan is egy erős közösséget alkottak, sokkal jobban terjedt a hit a világban. Ahol viszont széttöredezett a közösség, ott a meglévő hit is kezdett elfogyni. A Krisztusban lévők egységét sok minden veszélyezteti, úgymint a faji, nyelvi, kulturális különbségek és egyebek. Mégis van példa arra, hogy egy gyülekezet a sokszínűség ellenére is igazi egységben tud lenni. Az ilyen egységes közösség jelenléte figyelemfelkeltő a sokszínű, töredezett társadalomban és így hiteles hirdetője is lehet az evangéliumnak. Azt gondolhatnánk ha a hívők egy nemzetiségűek, egy nyelvűek, azonos kultúrkörnyezetben élnek, akkor egészen biztos hogy sokkal egységesebbek. Pedig nem így van.

Itt vagyunk példának mi magyar baptisták. A Kárpát-medencében élve, vagy a nagyvilágba szakadva érzékeljük, hogy a nyelvi azonosság és a közös történelmi gyökerek ellenére, mennyire

folytatás a 3. oldalon

A SIKER ÉS A BOLDOGULÁS ÚTJA

Év elején szokás Istentől megáldott, sikerekben gazdag, Boldog Újévet kívánni mindenkinek. Jó dolog az, amikor az emberek így köszöntik egymást, azonban a jókívánságok megvalósulása Isten kegyelmétől és saját döntéseinktől függ.

A Szentírás alapján kijelenthető, hogy Isten mindig akarja boldogságunkat, és azt is, hogy sikeres legyen életünk. Bizonyosak lehetünk afelől, hogy Isten erre az évre is jót tervezett felőlünk. Igaz, a siker és boldogulás Isten gondolatában és igéjében egészen más, mint amit az emberek ezekről elképzelnek. Sokan úgy gondolják, azok a sikeresek, akiknek sok a pénzük, hatalmuk és befolyásuk van. Mások, azokat mondják

boldognak, akik nem ismernek szenvedést, nincsenek megpróbáltatásai. Azonban az igazi siker és boldogság nem ilyen dolgokban rejlik. Nagyon sok gazdag ember boldogtalan, és vannak olyan betegek, akik sokat szenvednek, mégis boldogok. A siker és a boldogság a biblia értelmében nem más, mint az Isten tervébe való beleilleszkedés. Az teszi teljessé és boldoggá az embert, ha tudja, hogy Isten szerint van az élete, a jót és a bajokat egyaránt úgy fogadja, mint Isten ajándékát, amely terveihez való illeszkedését segíti elő.

Isten Józsuének sikeres és boldog életet ígér, olyan körülmények között, amelyek nem voltak biztatóak. (Olvasd: Józsué 1,1-9)

Mózes meghalt, többé nem volt kire támaszkodni. Józsué már járt az ígért földjén, látta az ott lakókat, tudta, hogy óriások is vannak közöttük, akikkel majd meg kell küzdeni. Arra is gondolatott, hogy a pusztai harcokban volt némi tapasztalata, de majd az erősített városok bevétele egészen más feladat lesz. És még a Jordán is ott volt előtte, ráadásul olyankor kellett átkelni a folyón, amikor áradások ideje volt. Ilyen kilátások mellett, hogyan lehet valaki sikeres, és hogyan boldogulhat? Le-

folytatás a 3. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

Összetartozunk - Magyar Baptista Világszövetség vasárnapja elé

Újévi írásaink

Gyülekezeti hírek: Alhambra, Torontó, Erked

Nagyajtai Eszter: Életem (57)

Mózesnek, az ÚR szolgájának halála után így szólt az ÚR Józsuéhez, Nún fához, Mózes szolgájához: 2Mózes, az én szolgám meghalt. Most azért kelj föl, kelj át ezen a Jordánon, te és ez az egész nép, arra a földre, amelyet én adok nekik, az Izráel fiainak. 3Nektek adtam minden helyet, amelyet talpatok érint, ahogy megmondtam Mózesnek... 5Nem állhat senki ellened egész életedben. Veled leszek, ahogy Mózesrel is veled voltam. Nem hagylak el téged, és nem is maradok el tőled. 6Légy erős és bátor, mert te teszed majd e népet annak a földnek örökösévé, amelyről megesküdtem atyáiknak, hogy nekik adom. 7Csak légy erős és igen bátor, hogy vigyázz, és mindent ama törvény szerint cselekedjél, amelyet Mózes, az én szolgám szabott eléd. Se jobbra, se balra ne hajolj el attól, hogy eredményes legyél, bármerre jársz! 8El ne távozzék e törvény könyve a szádtól, hanem gondolkodj arról éjjel és nappal, hogy vigyázz, és mindent úgy cselekedj, ahogy abban meg van írva, mert akkor leszel eredményes az utaidon, és akkor boldogulsz. (Józsué 1,1-9)

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager

12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

 Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

 Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

 Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Püsök Dániel

 Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com
SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

 Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 215-1910 Pandosy Street
 KELOWNA, BC, V1Y 1R6 CANADA
 rev_skulcsar@yahoo.com
SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK
Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd
 LINCOLN PARK, MI 48146
 herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
 11 E. Michigan Avenue
 PALATINE, IL 60067
 szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
 104 Emily Anna Street
 Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
 2563 Nixon Way
 FULLERTON, CA 92835
 zsigmond@verizon.net

* * *

 Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107
A SZERKESZTŐ ROVATA

Új év, új évfolyam (107-dik), új reménység. *A régiék elmúltak, imé újjá lett minden.* Jézus Krisztus miatt, Aki viszont tegnap és ma, és mindörökké ugyanaz. *Urunk áldása kísérje lapunk íróit és olvasóit ebben az esztendőben is!*

Mit tartogat számunkra ez az év? Azt nem tudom, de azt már igen, hogy most mit olvashatunk a következő oldalakon. Néhány újjévvel kapcsolatos írás mellett felhívást a február első vasárnapján esedékes *Magyar Baptisták Világszövetsége vasárnapjának* megtartására. Kovács József titkár testvér értesíteni fogja a gyülekezeteket a különböző tagszövetségek imatémáiról, amiket a következő számban várhatóan közzé teszünk. Áldások forrásává szokott válni az egymásért való imádkozás. Bízunk benne, hogy ezúttal is így lesz.

A legközelebbi közös alkalom a MABAVISZ szokásos éves tanácsulése, amelyre ezúttal a *Délvidéken* kerül majd sor, várhatóan május 16-17-én. A tanácsulással kapcsolatosan missziós alkalmakat is szervezünk a környék magyar gyülekezeteiben. Imádkozunk ezért az alkalomért is. Két évvel ezelőtt világszövetségünk hasonló alkalmára a *Felvidéken* került sor.

Két gyülekezet fényképes beszámolóját is olvashatjuk a következő oldalakon, sőt, a távol és mégis közel rovatunkban egy harmadikról is, Erkedről.

Szövetségünk alelnöke és testvérei beteglátogatásra gondoltak először, amikor a repülőjegyeket megváltották, de temetésre érkeztek. *Szabó Eszter* testvérnő életútja, a családban és a gyülekezetben végzett szolgálata tanulság lehet mindannyiunknak, nem csak a kiterjedt családnak, ezért arra is felhívom olvasóink figyelmét.

Január az imahetek hónapja. Mivel lapunk késve fog megérkezni, az imaheti textuáriumot ezúttal nem közöljük. Örülünk annak, hogy a legtöbb gyülekezetben vagy az Alliance Imahetet, vagy az Ökumenikus Imahetet megtartják testvéreink. Az Úr meghallja gyermekei buzgó könyörgését, különösen is, amikor ezekben a hetekben együtt, és hasonló igei gondolatmenet mentén imádkoznak. A Jákob kútjánál történt különös találkozás, és annak csodálatos következményeit bemutató ige mellett időző testvérek számára egy énekszö-

veget ajánlunk: *Richard Blanchard, Fill My Cup, Lord* című énekének magyar fordítását *Für Béla* detroiti testvér készítette (lapunk kezelője).

Itt a szívem, bűnös szívem...

Olyan régen várt reád bűnös szívem,
epedt az élő víz után.

Ma jöjj, így szólt hozzám a Mester,
ki hozzám jön, mind élő vízre lel.

*Itt a szívem, nézd bűnös szívem,
epekedik élő víz után.*

*Élő vízzel töltsd be Jézus a szívem,
jöjj és változtasd meg az életem!*

Jöjj, a kútnál Jézus vár, vár ma téged;

ó, nézd megsebzett két kezét!

Ó, jöjj, ki tudja, meddig vár még,
lehet, hogy holnap élted véget ér!

*Itt a szívem, nézd bűnös szívem,
epekedik élő víz után.*

*Élő vízzel töltsd be Jézus a szívem,
jöjj és változtasd meg az életem!*

Für Béla

A februári hónap első felében az u.n. *Házasság Hetét* rendezik meg egyre több gyülekezetben, Európában, de máshol is. Jó információkat, gyülekezetiileg is használható ötleteket találhatunk erről az interneten, legegyszerűbben a Facebookon - megtartását szeretettel ajánlom.

Az év során szövetségünk legfontosabb alkalmai - jegyezzük föl a dátumokat:

Évközi Gyűlés: Ráma, 2015. április 10-11;

Szövetségünk 108-dik közgyűlése: Ráma, 2015. július 3-5;

Ifjúsági-családi táborozás Kolorádóban: 2015. július 25 – augusztus 1.

(szerk.)

ÉVKÖZI GYŰLÉS
RÁMA, 2015. ÁPRILIS 10-11

Szövetségünk legközelebbi alkalmi - a bizottságok legfontosabb munkailése, a minden év tavaszán sorra kerülő Évközi Gyűlés.

Szeretettel várjuk a gyülekezeti küldötteket - a MJB és a VB tagjait a Ráma táborba!

A SIKER ÉS BOLDOGULÁS

folytatás az 1. oldalról

het, mi is úgy indulunk az évnek, hogy nem sok biztató dolog van körülöttünk. Akikre támaszkodtunk már nincsenek, az ellenség megsokasodott, erőnk kevesebb, a megélhetési körülmények egyre nehezebbek. **Hogy lehet mégis sikeres lenni és boldogulni?** Válaszként a Józsuének adott isteni bátorításból szeretnék néhány gondolatot kiemelni.

Ha hittel fogadjuk Isten ígéreteit.

A hívő ember sikere és boldogsága nem a körülmények függvénye, hanem a hité. Azt a földet kellett birtokba venni, amit már Isten nekik adott (3v). A csata eldőlt, Isten már eldöntötte, hogy nekik adja az országot, nem nekik kellett megszerezni, csak hittel rá kellett állni Isten ígéretére. Ha saját helyzetünkre gondolunk, velünk is így van ez. A háborút Jézus Krisztus megnyerte, a mi dolgunk, örökségünk gazdagságának hit által való megragadása.

Isten azt is ígérte Józsuének, hogy vele lesz, és nem távozik el tőle. Nincs annál megnyugtatóbb érzés, mint tudni azt, hogy a Mindenható velünk van. Mózes meghalhat, emberek változhatnak, de Jézus Krisztus tegnap és ma ugyanaz. Ő azt ígérte, velünk lesz a világ végezetéig. Ha Isten velünk kicsoda ellenünk? Az ember életét Isten jelenléte teszi boldog-
ga és sikeressé. Most nekünk ígéri, hogy velünk lesz, és nem távozik el tőlünk. A kérdés az, hogy elfogadjuk-e ezt hittel, vagy továbbra is a magunk értelmére és erejére kívánunk támaszkodni?

Ha bátorsággal harcolunk.

A sikeres élet titka az Istennel való együtt-munkálkodás. Isten teljes mértékben teljesíti az ő részét, a többi rajtunk múlik. Az ígélet földje a miénk, vagyis a lehetőség adott annak elfoglalására, de az ellenség kiűzése a mi dolgunk. Isten azt várja tőlünk, hogy harcoljunk meg a hitnek szép harcát. Küzdőtérre vagyunk, ahol erőseknek és bátraknak kell lennünk. A bátorság nem a félelem hiánya, hanem annak legyőzése. Az erős pedig az, aki szenvedélyesen és kitartással harcol céljaiért.

Józsuének saját félelmeit kell leküzdenie, talán ez volt a legnehezebb, ezért van ott a többszörös 'Ne félj'. Aztán ott volt az ellenség. Józsué tudott az óriásokról, és arról is, hogy a Kánaeusok erősített városokban laktak. És azt is tudta, hogy úgy, mint Mózesnek, saját népe hitetlenségével és engedetlen-

ségével is fel kell vennie a harcot. Így vagyunk mi is a lelki harcban. Saját magunkkal, az ellenséggel, és sokszor testvéreink gyengeségeivel is meg kell küzdenünk.

Les Parott, a *Kapcsolatgondozás* című könyvében leírja azokat az ember-típusokat, akikkel fel kell venni a harcot ahhoz, hogy sikeres legyen az életünk: *kritikusok*, akik mindent kritizálnak, vagy mindig készek tanácsolni; *mártírok*, akik mindig úgy érzik, igazságtalanul bántak velük, önsajnálattal gyötri őket; *úthengerek*, akik érzéketlenek, minden és mindenkin keresztülhajtának, nem törődve mások érzésével és véleményével; *ünneprontók*, pesszimisták, akik csak a dolgok rossz oldalát látják, általában negatív beállítottságúak; *irányításmániások*, akik azt gondolják, nekik kell megmondani mindenkinek, hogy kinek mi a dolga; *vulkánok*, akik mindig készek a kirobbanásra; *zöldszemű szörnyetegek*, akikben fortyog a harag és az irigység; *hátha-támadók*, vagyis kétszínűek, *pletykások*, akik mindenbe beleavatkoznak, valótlan dolgokat terjesztenek; *szivacsok*, akik mindig rászorulóak, és semmit nem adnak vissza; és *rivalizálók*, akik nem ismerik a megbocsátást, mindig a szemet szemért elv szerint élnek. Sokféle fronton és sokféle emberrel harcol a hívő, aki öröksége elnyerésére törekszik. Ahhoz, hogy sikeresek legyünk és boldoguljunk, bátorsággal és kitartóan kell vállalnunk ezt a harcot.

Ha kellőképpen tiszteljük Isten Igéjét.

A sikeres élet harmadik feltétele az Isten Igéjéhez való helyes viszonyulás. Ez magába foglalja az ige ismeretét, az afelett való elmélkedést, és az ige iránti engedelmisséget. Ahhoz, hogy ismeretünk legyen, sokat kell tanulmányozzunk az Úr törvényét. Az elmélkedést kifejező eredeti szó arra a jelenségre utal, amikor a kérődző állat, gyomrából újra előhossa és megrágja a már elfogyasztott fűvet, új táplálékot nyerve ez által. Aki az Úr törvényében gyönyörködik éjjel és nappal, annak lesz minden útja jó szerencsés, olvassuk az első zsolttárban. Elmélkedni, azt is jelenti, hogy az embernek ott van az ige a fejében, bárhol van és bármit cselekszik, mint amikor egy ének beakad az agyunkban. Biztos járt már más is úgy, hogy megtett egy ének és egész nap nem tudott szabadulni tőle. Mindig visszatért a daltam és a szöveg.

A legfontosabb az ígével való viszonyunkban az engedelmisség, vagyis az ígének cselekvése. Isten tudja, mit miért

parancsolt meg. Sokszor tehernek tűnik az ige betartása, pedig attól függ boldogulásunk. Ki szeretne egy olyan világban élni, ahol 2+2 nem négy? Isten ígéje nemcsak parancs, hanem ígélet is. Annak betartása által tudja valaki élvezni az életet, így lesz az övé az Istentől jövő békesség és szabadság. Az ige megtartása által garantált az ember testi és lelki egészsége, sikere és boldogulása.

Azért imádkozom, hogy ez évben minden nap hittel tudjuk fogadni Isten ígéreteit, bátorsággal és kitartással harcoljunk belső és külső ellenségeinkkel, tiszteletben tartva áldott ígétit. Így kívánok ez úton is, sikerekben gazdag, boldog Újévet minden kedves olvasónak.

Dr. Gergely István

ÖSSZETARTOZUNK

folytatás az 1. oldalról

nehéz összefogni a magyar baptistákat a világon. Hála az Úrnak hogy nem lehetetlen és van egy keret ami ezt a célt szolgálja. Úgy hívják hogy Magyar Baptista Világszövetség. Minden év február első vasárnapja erre az összefogásra, erre a keretre emlékeztet. Azonban az összefogás még nem jelent tökéletes egységet. Az ellenségek is összefoghatnak alkalmanként, de soha sem lesznek egyek. Mi azonban azt valljuk, hogy aki Istentől született, az predesztinálva van az egységre testvéreivel a Krisztusban. Ha egészséges lelki fejlődés van az egyénben és a közösségben, akkor összenő mi összetartozik az Úrban. Még keret nélkül is. Mennyivel inkább ha van egy ilyen segítség. Felelősek vagyunk nemzetünkért, felelősek vagyunk hittestvéreinkért. Ha ezt a felelősséget képesek vagyunk egységesen is felvállalni, akkor leszünk fény és világosság ezen a Földön.

Kedves magyar baptista testvérem, bárhol is élsz a nagyvilágban, kérjük együtt, hogy újítsa meg minket az Úr és töltsön be az Ő lelkével. Azután imádkozzunk gyülekezeteink megújulásáért, nemzetünk ébredéséért és küldetésünk betöltéséért! Legyünk azok akiknek lenni kell, tegyük azt amit tenni kell és történni fog az, aminek történni kell!

Az Úr segítsen minket ebben az évben is úgy fejlődni lelkileg, szervezeteileg, hogy a fejlődés iránya az egység felé mutasson! Hadd mondhassuk egyre hangosabban: Összenő mi összetartozik. Hitben is nemzetben is. Ámen!

Veress Efraim RMBGYSZ alelnök
MABAVISZ vezetőségi tag

ÁHÍTAT

„Az egyháznak tehát egész Júdeában, Galileában és Samáriában békessége volt: eközben épült, az Úr félelmében járt, és a Szentlélek segítségével számban is gyarapodott.” – ApCsel 9:31

Az Apostolok Cselekedeteit olvasva hasznos szem előtt tartani, hogy az Úr mennybemenetelét követő korszak eseményei a tanítványaitól búcsúzó Jézus ígérete szerint alakulnak, ekképpen: „...tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig” (ApCsel 1:8). Miután a jeruzsálemi és damaszkuszi Jézus-követők ádáz ellenségének, Saulnak a megtérését is elmondja a könyv írója, Lukács, immár harmadszor összegzi az eseményeket a gyülekezet fejlődéséről levont konklúzióval. Mindig valami különösen fontos esemény kapcsán teszi ezt (ApCsel 2:47; 6:7; 12:24; 16:5; 19:20; 28:30-31). Megértjük ezekből, hogy az Úr ígérete szerint terjed az evangélium. Ugyanakkor betekintést nyer az olvasó a történesek és állapotok mögé is.

Az idézett mondatból például azt tanuljuk, hogy a Szentföld földrajzi, politikai, és kulturális tagoltsága sem jelentett akadályt: nagyon rövid idő alatt mindhárom tájegységre eljutott az evangélium, és az újjászületett hívők közösségeket alkottak mindenfelé. István megkövetése Jeruzsálemben és Saul készsége még a damaszkuszi tanítványok üldözésére is, részei voltak a folyamatnak, de ami az egyház életét illeti, nem határozták azt meg. Az Úr ígérete szerint alakul a jövő, mert a Szentlélek segítségével teszi eredményessé a missziói parancsnak engedelmeskedő tanítványok szolgálatát.

A „nyugodt és csendes élet” (1Tim 2:1-4) ideálját, ami az egyház életének és fejlődésének is kedvez, aligha ismerték azok, akiknek a történeteit Lukács és az apostolok megörökítették az újszövetségi Szentírásban. Mégis „békét élveztek,” mert ezek az állapotok viszonylagosak. Josephus Flaviustól tudjuk például, hogy a jeruzsálemi templomban önmaga imádatát elrendelő Kaligula a keresztyének ellenségeinek a figyelmét lekötötte egy időre. Viszonylagos békét élvezhettek, mert üldözőik a császár szobrával voltak éppen elfoglalva. Az igazi béke azonban nem körülmény-függő. Az egyházat építő Paraklétossal együtt élők és munkálkodók Isten ajándékeként élvezik azt a legnehezebb körülmények között is.

Mit írna Lukács az „egyház” mai állapotáról? Mivel az Úr Jézus ígérete sze-

rint élőket vizsgálná, hiszem, ugyanezt írná. Az Úr félelmében járók közösségei épülnek, erősödnek és élvezik azt a békességet, ami nem a külső világtól függ. Azután írna bizonyára üldözőkről és az üldözésekről (mert ma több van ezekből, mint valaha), a megtérésekről, a csodákról, a vitákról, és a bukásokról is. Megjegyezné (mert szívesen tette a könyvében), hogy jó szándékú és barátságos hitetlenek is tesznek jót az egyházért. Néven nevezné a kezüket tördelő politikusokat, akik saját karrierjüket többre tartják az igazság szolgálatánál, és bár úgy tűnt, hogy hosszú évekig árthattak, megírná, hogy mit tett Isten, aki „...csodásan működik ... mint titkos bánya mélyében / Formálja terveit, / De biztos kézzel hozza föl, / Mi most még rejtve itt.”

-- *Adjunk hálát Istennek, hogy ma is békében élhetnek és fejlődhetnek gyülekezeteink!*

Novák József

Istent soha senki sem látta: az egyszülött Fiú, aki az Atya kebelén van, az jelentette ki őt. Jn 1:18

„Az egzegézis szó a görög ἐξηγησθαι (kivezetés, kifejtés, megvilágítás, értelmezés) szóból származik. Vallásos szak kifejezés, jelentése: szövegmagyarázat, szentírás-magyarázat. Szűkebb értelemben az egzegézis teológiai tudományág: a Biblia elemző és értelmező magyarázatának tudománya. Feladata a bibliai szöveg megértése, jelentésének tisztázása és összefüggéseinek feltárása. Az egzegézis tudományában jártas tudós az egzegéta.” (Wikipédia)

Mivel, hogy Istent soha senki nem látta, a Fiú jött el hozzánk testben, hogy kifejtse, értelmezze nekünk Istent. Más szóval a Fiú, az Atya egzegétája.

Az Ószövetségben megismertük Isten nagyságát, szentségét, szigorát, igazságosságát... De ha igazán meg akarjuk ismerni Isten szívét, hogyan érez Ő a teremtményei iránt, akkor a Fiúra kell tekintenünk, aki az Atya kebelén van. János apostol tudatosan használja ezt a kifejezést. Az evangéliumában említi azt a pillanatot az utolsó vacsorán, amikor a szeretett tanítvány ráhajolt Jézus keblére, és megkérdezte ki az aki elárulja őt. Bensőség, közvetlenség sugárzik abból a mondatból. Ugyanígy Isten Fia az Atya keblén nyugszik, és ő ismeri legmélyebben az Atya gondolatait és érzéseit, szándékait és terveit.

Soha nem érthetnénk meg Istent ha az Ige nem öltött volna testet. Az inkarnáció szükséges volt, mert csak így testben fejthette ki nekünk a Fiú, hogy milyen az Atya. János apostol azt állítja később a levelében, hogy *Isten szeretet*. A Fiú magyarázta el nekünk az Atya lényegét, és ezt csak testben tehette. Az ő egzegézise nem olyan volt, mint a miénk. Ő a testével magyarázta el Isten szeretetét. Szüksége volt egy testre, amit általszegezhetnek, amit átdöfhetnek egy dárdával. Szüksége volt testre, hogy a fejére rányomhassanak egy töviskoronát, hogy az arcát felfofozhassák, hogy a szakállát megtéphessék, hogy szembeköphessék. Ő odaadta a hátát a verőknek, és orcáját a szagatóknak és nem rejtette el az arcát a köpdősések és gyalázkodások elől. Ezért született meg karácsonykor, ezért öltött testet, hogy legyen mivel szenvedjen, legyen mivel meghaljon értünk, hogy teljes és tökéletes legyen az egzegézis. Hogy megértsük végre mennyire szeret az Atya. Hogy az Ő egyszülött fiának nem kedvezett, hanem mindnyájunkért oda adta, mert úgy szerette Isten ezt a világot.

A Golgotán egy forrás fakadt fel, Isten szeretetének a forrása, mely lemossa a vétet és a bűnt. Az Isten kebléről indult el a Fiú, és szerzett kegyelmet nekünk. Ha nem tette volna, csak a törvénnyel maradtunk volna, az pedig csak kárhoz vezet, de kiutat nem biztosít. Így pedig az ő szeretete teljességéből kapunk kegyelmet kegyelemre.

És még egy fontos igazságot értettem meg a fenti igeversből. Mennél közelebb vagy Isten kebléhez, annál tisztább az egzegézised.

János apostol idézi Jézust az evangéliumában: Aki hisz, annak belsőjéből élő víznek folyamai áradnak mások felé.

Lukács János

AZ ÚR ÉRKEZÉSE

*Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.*

*Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép tüzes nappalon,
De háborús éjjel.*

*És megvakultak
Hiú szemeim. Meghalt ifjúságom,
De Őt, a fényest, nagyszerűt,
Mindörökre látom.*

Ady Endre

ALHAMBRA

Imaházunk életében számos áldott alkalomra került sor az elmúlt időben.

November 30-án hozták először a gyülekezetbe szülei a kis *Szin Jákób Dávidot*, hogy „bemutassák” az Úrnak. Örömteli ünnep volt ez minden jelenlévőnek, a szülőknek, nagyszülőknek, dédszülőknek és rokonoknak különösen is.

„Ó, boldog ház hol befogadnak téged...” szölt a kezdő ének, majd *Novák József* lelkipásztor a gyermekbemuta-

Január 25-én ökumenikus istentiszteletre gyűltünk össze a Szent István Római Katolikus templomban. Szép számban voltunk együtt. Négy református, egy adventista, egy baptista és egy katolikus lelkész alkotta az igehirdetők csapatát. „Tegy engem békeköveteddé...” hangzott az ének az összejövetel kezdetén. A téma a *Krisztushívők egysége* volt; a János 4:4-42 alapján hangzott az üzenet a samáriai kútnál történekről. Minden lelkész egy-egy rész magyarázásával segített a jelenlévőknek megérteni a Jézus Krisztus által kínált élő víz jelentőségét. A samáriai nép eredetétől, a samáriai asszony sorsán át elvezettek minket Jézus kinyilatkoztatásáig és Isten gondviseléséig. Jézus „leereszkedik” a samáriai asszony szintjére, hogy

tásról tartott rövid ismertetést; Sámuelettől Jézus bemutatásáig. „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket” idézte Jézus szavait lelkipásztorunk, majd buzdította a jelenlévőket, hogy a szülőkkel együtt könyörögjünk Jákóbért az Úrhoz.

Szép szokása Novák testvérnek, hogy körbe viszi az újszülöttet a padok közt; a kis Jákób figyelemmel szemlélte a rá mosolygó arcokat. A Szin házaspár, majd Novák testvér fohásza után az énekkar „elimádkozta” az Ároni áldást.

Isten gondviselését kérjük továbbra is *Szin Dávid* és *Johanna* életére, hogy hitben nevelhessék gyermeküket.

alkalmat adjon a találkozásra. Jézus nem csak vizet kínál a samáriai asszonynak és nekünk, hanem örök életet – csupán rajtunk áll, hogy felismerjük és elfogadjuk-e Krisztusnak az életünk felett. Az istentisztelet végén megemlékeztünk: *Vadász János* baptista és *Bónis Béla* református lelkipásztorokról, akiket Isten tavaly haza szólított hűséges és engedelmes szolgálatuk után. Örömm van a szívünkben, hogy a nagy távolságok ellenére is összegyűlhettünk többi magyar testvéreinkkel és együtt indíthattuk Isten jelenlétében a 2015-ös évet.

Az Ur gazdag áldását kérjük továbbra is gyülekezeteink életére és imádságunk az, hadd legyünk lámpások Isten kezében.

Őri Kulcsár Ibolya

SRAMKÓ KÁROLY

1913

-

2014

1913. július 13-án született az Ózd melletti Bányaszálláson. Ő volt a legidősebb fiú, így már 12 éves korától egy bánya melletti műhelyben dolgozva segített édesapjának a nagy család ellátásában (9 gyermek). Az ózdi Vas és Acélgár munkásaként érte a behívó 1944 decemberében. A II. Világháború végén éppen Pilzenben volt, ahonnan nyugatra menekülve egy amerikai katonai osztagnak ajánlotta fel egy barátjával a segítségét. A járműveket élelemért karban tartó két magyart magukkal vitték az amerikaiak Nürnbergbe, ahol a Nemzetközi Katonai Bíróság kintinját vezette. Innen került először New Yorkba, majd Los Angelesbe.

Amerikában látogató pünkösdistá nővérének a noszogatására jött el először a gyülekezetünkbe. A testvérek szeretettel fogadták, és azóta – amíg csak az ereje engedte – Károly bácsi részt vett minden összejövetelen. Szelid és alázatos ember volt. A bemeztkezést halogatta, mert szerette volna előbb megtapasztalni azt az örömet, amit a nővére életében látott. Amikor 1998. március 29-én, 85 éves korában vallást tett a megtéréséről, és követte a Megváltó példáját, engedelmességének a következménye lett a remélt öröm.

Gyülekezetünk második legidősebb tagja volt. Szurkoltunk, hogy a századik után, a 101. születésnapját is együtt ünnepehessük vele. Tavaly januártól már nem volt ereje a gyülekezetbe eljönni. Hívó gondozói és a szomszédasszonya, Erdős Éva néni sok szeretettel ápolták (Éva és Károly ugyanabban az esztendőben lettek özvegyek, és idős napjaikat jó barátokként töltötték).

2014. július 24-én, az otthonában hunyt el. A hamvasztást követő emlékeztetéseken (szept. 14) a 37. zsoltár alapján hirdette az ígét Novák testvér; az emlékezők között megszölkáltak a fogadott gyermekei, és a barátai is.

Novák József

TORONTÓ

Az elmúlt év (2014) a változások időszaka volt közösségünk életében.

Talán a legnagyobbat az hozta, hogy új imaház építésébe kezdtünk. A tervezés folyamata már korábban elkezdődött, de az építéshez 2014-ben fogtunk hozzá. Az első lépéseket tavasszal a földkitermelés, tereprendezés és csatornázás területén tettük, majd következett az alap kiásása, beöntése, és a parkoló leaszfaltozása a nyár folyamán. Az ősz beálltával a falazás is elkezdődhetett, és a földemek elkészítésére is sor került. A nagy munkafázisokat ki kellett adni szakembereknek, de gyülekezetünk testvérisége szinte minden szombaton ott volt, és önzetlenül segített a munkában. Jó volt látni, hogy fiatalok és idősek, férfiak és nők, gyülekezeti tagok és a testvéregyházak képviselői egyaránt kivették részüket az építkezés folyamatában. Októberben már a friss aszfaltra

felállított bérelt sátorban tarthattuk meg a hálaadó ünnepünket. Rendkívüli istentisztelet volt!

Az év végére befejeződött a falazás és hamarosan tető alá kerül majd az épület. Isten áldásának tartjuk az enyhe időjárást, aminek köszönhetően egészen az év utolsó szombatjáig dolgozni tudtunk. Tervünk az, hogy nekifeszülve fussunk a cél felé, ami jelen esetben az imaházunk befejezése. Tudjuk, messze van ez még, és tudatában vagyunk az óriási áldozatoknak, amit megkövetel, de Isten segítségével indultunk és hisszük, Vele célba is érünk. Fontosnak tartjuk megemlíteni, hogy közösségünk óriási áldozatvállalása mellett szövetségünk, az *Észak Amerikai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége* és a szövetségünkhöz tartozó gyülekezetek, illetve a szórványban élő testvériség is nagyon jelentős segítséggel támogatták építkezésünket, amit ezúttal is szeretnénk megköszöni. **Az erőnket meghaladó feladatunkból eredően azonban, min-**

den további támogatást alázattal elfogadunk és hálásan megköszönünk!

Építkezésről lévén szó, megemlíthetjük, hogy gyülekezetünk fennállása óta most van először, hogy új imaházat építünk. Igaz, a Ráma táborban a mi közösségünk építette az imaházat 1975-ben, az akkori lelkipásztor, *Viczián János* testvér vezetésével, de bent a városban vagy bérben voltak, vagy vásároltak maguknak imaházat testvéreink az elmúlt 85 éves történelmünkben. Miután elindult a magyar baptista misszió Torontóban az 1920-as évek elején, *Nagy Gyula* testvérék házában gyűltek össze a testvérek egészen a gyülekezet megalakulásáig, mely 1929. június 23-án történt 12 taggal. Ezt követően a *Beverly Street Baptist Church* épületét bérelték 1929-1942 között. Ebből az épületből már sajátjukba költöztek testvéreink, hisz 1942-ben, a nagyon nehéz gazdasági helyzet ellenére, nagy áldozatok árán megvásárolták a *Robert Street 8.* alatt

levő imaházukat. Ebben az imaházban 36 éven át szolgáltak Istennek testvéreink, majd 1978-ban eladták és elköltöztek a Falkirk utca 157 alatt lévő *Brooke Avenue Baptist Church* épületébe. Előbb mint bérlők voltak itt, majd mint tulajdonosok, hisz 1983-ban megvásárolták azt a *Kanadai Baptista Szövetségtől*. Ettől az épülettől vettünk búcsút 2014. szeptember 7-én, miután 36 éven át ott-hont adott közösségünknek.

Nagyon hálásak vagyunk elődeinkért. Meggyőződéssel valljuk, hogy Isten kegyelme után nekik köszönhetjük, hogy ma is van *Magyar Baptista Gyülekezet Torontóban*. Azért is hálásak vagyunk, hogy épületet is hagytak ránk. Most, amikor új imaházat építünk, az ő vállalai-kon állunk, hisz az ő bölcs döntéseiknek és áldozatos adakozásuknak köszönhetjük a legnagyobb tőkét, amivel elkezdhetett az építkezés.

Búcsú istentiszteletünk ünnepélyes és mély érzésekkel teltett alkalom volt. Az imaóra keretében *Weisz Péter és Nagy Róbert* testvéreink buzdítottak imára a Zsolt 40,17 alapján. Ezután megszólalhattak mindazok, akik személyes vagy közösségi emléket szerettek volna megosztani. Hallhattunk sok gyermekbemutatóról, alámerítésről és menyegzőről. Említésre került a sok imaóra, istentisztelet, ének és zeneszolgálatok, költemények, illetve a több ezer prédikáció. A biznyságtévesek között az énekkar és a zenekar szolgálatai tették fennköltebbé összejevetelünket. Az igehirdetést *Püsök Dániel* lelkipásztor testvér végezte a 90. Zsoltár 1-2 alapján. Az igei üzenet Istenre fordította figyelmünket, Aki örökkévaló hajlékként közeledett felénk, hogy továbbra is védelmet, nyugalmat és folyamatosságot adjon gyülekezetünk számára, helytől és időtől függetlenül. Az alkalom végén csoportképet is csináltunk, hogy emlékként és biznyságként fennmaradjon a következő nemzedékek számára. Ezen az emlékeztetes alkalmon a Kanadai Magyar TV képviselő is részt vettek és rövid összefoglalással tudósították a torontói magyarságot gyülekezetünk eseményéről. Jelenleg a *Torontói Egyesült Magyar Egyház* templomát béreljük, és ott tartjuk istentiszteleteinket, a Mackay Av. 73. alatt.

Hálásak vagyunk Istennek a múltért, de bizakodva nézünk a jövő elé, hisz az elmúlt időszakban három gyerekbemutató is volt gyülekezetünkben.

2014. november 2-án *BÁKAI JAMES NOAH*-t és *PÜSÖK OLIVIÁT* hozták el szüleik, hogy Isten áldását kérjük életükre a gyülekezet közösségében. Igével *Ken Kelley* testvér szolgált Márk 10,13-

16 alapján, és a gyermekbemutatósi aktust is testvérünk végezte.

2014. december 21-én pedig *KULCSÁR ARLAND IZSÁK*-ért imádkoztunk, akit elhoztak szülei, hogy az Úr Jézus példáját követve bemutassuk az Úrnak. Ezúttal *Püsök Dániel* testvér hirdetett Igét az 1Móz 21,1-8 alapján, miután karjaiba véve Isten áldását kérte az újszülöttné.

Mindkét alkalommal az énekkar és a zenekar szolgálata, illetve a fiatalok és a gyermekek köszöntése gazdagította közösségi alkalmainkat.

A sok áldással telített, de ugyanakkor megterhelő évet a Ráma táborba zártuk. Jó volt ezen a csodálatos helyen elcsendesedni Isten előtt, és az Ige mellett imádkozva átlépni az új évbe. A szilveszter éjszakai rövid pihenés után Isten jelenlétében kezdtük az Új Évet. Jó volt hallani az újról istentisztelet keretében Isten minden reggel megújuló kegyelméről. A lelki közösség és táplálék mel-

lett testi eledelünkről is gondoskodott az Úr, hisz ottlétünk alatt tradicionális disznóvágást és disznótort is szerveztünk. Szép emlékeket elevenített ez fel számunkra, és alkalmat adott bemutatni gyermekeink számára az idősebbek gyermekkorának egyik legfontosabb évi eseményét.

Beszámolóinkat gyülekezetünk újévi ígéjével szeretnénk zárni, ami az 1Péter 2,5-ben található: „*Ti magatok is mint élő kövek épüljétek fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által*”. Imádságunk az, hogy ez az Ige valósággá váljon életünkben ebben az új évben. Történjen meg az, hogy miközben testileg fáradozunk az imaházunk építésén, lelkünkben megújuljunk, és eljussunk a lelki férfikor áldott állapotára.

Kérünk, támogassatok bennünket imáitokkal mindebben!

Püsök Dániel

Az Úr csodásan működött megint az életemben!

Még az ünnepek előtt történt, hogy itthon kaptam egy kisebb agyvérzést. Feleségem, *Annuska* észrevette, hogy nem értelmesen mondtam a szavakat, nem tudtam bekapcsolni a nadrágszíjat. Mondta, hogy hívjuk a mentőt, mert ezek a jelek agyvérzésre utalnak. Egy óráig unszolt, mire megengedtem neki. (Nem sokszor szoktam szót fogadni, de most igen.) A mentő bevitt a sürgősségi osztályra. Ott mindjárt rám akasztottak jónéhány műszert. Mindkét karomba tüket szúrtak, orvost hívtak.

A másik csoda itt történt. Ebben a Richmond Hill-i kórházban éppen az agyvérzésről tartottak értekezletet a környékbeli kórházak orvosai: *hogy lehet könnyebben és jól kezelni az agyvérzést?* Felhívtak közülük egy orvost, aki a feleségemtől érdeklődött, hogy hogy történt. Tőlem is kérdezgette: hogy hívják, mikor született? Annuskának elmondta, hogy van egy orvosság, amit ha 3 órán belül beadnak, 6-ból 5-ször működik. Annuska hozzájárulását kérte a beadásához. Közben tőlem is kérdezett néhányat, de akkor én már nehezen tudtam beszélni. Rám nézett és látta, hogy az arcom ferdül el, és ott, az orvos szeme előtt ért a teljes agyvérzés. Beszélni sem tudtam. Azt mondta a feleségemnek, hogy most már nem is kell, hogy aláírja, mert életmentő gyógyszerrel van szó, ami 3 órán belül segít. Azt mondta, még ha az édesapámról volna szó, akkor is beadná. Egy óra hosszáig folyt a karomba ez az orvosság... Végül kisült, hogy egy hívó orvos volt ő is. Azt mondta, hogy ők megteremtették mindent, de az Úrnál van a gyógyulás. Annuska egész éjjel

RAISING CHILDREN IN A GODLESS AGE

Rev. Billy Graham said that our children are growing up in a "lawless and wicked age," infused with the "philosophy of the Devil, who says, 'Do as you please.'"

Further, rearing children in this culture is difficult because "we have taken God out of our educational systems and thought we could get away with it. We have sown the wind, and we are now reaping the whirlwind. We have laughed at God, religion and the Bible." (First broadcast in August 1955, was published in the Nov. 4, 2014 issue of Decision magazine.)

"Many Christian parents are becoming fearful that they cannot properly train their children in this lawless and wicked age," and are asking, "What can I do with my son? My daughter?"

"We are beginning to reap what has been sown for the past generation. We have taught the philosophy of the Devil, who says, 'Do as you please.' Behaviorism has been the moral philosophy of much of our education in the past few years."

Az Úr csodásan működik... folytatás
ott imádkozott az ágyam mellett. Délután már kezdtem is egy kicsit beszélni. Az orvos azt mondta, hogy az első 2 nap a kritikus, de 3 nap után már észre lehet venni a gyógyulást. Harmadnap jött két terapeuta, hogy beszélni tanítson. Nagy meglepetésükre már teljesen tudtam beszélni. Csak annyit kértek, hogy szálljak ki az ágyból, hogy lássák, tudok-e járni, s amikor látták, készen is voltam. Azért arra még volt alkalmam, hogy bizonyosságot tegyek nekik Jézus Krisztusról - az egyik közülük ateista volt.

Sajnos a karácsonyt itthon kellett tölteni, nem tudtam menni az imaházba. *Püskök Dániel* testvér és a gyülekezet már itthon látogatott meg. Egy biblia-verssel szeretnék zárni: *Egymás terhére hordozzátok és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét* (Gal 6,2).

Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy bele tartozom ebbe a nagy családba, az Úr népébe, még akkor is, ha nem teljesen egyforma véleményen vagyunk néhány dologban. Szeretettel, békességben tudunk lenni és egymásért imádkozni. Köszönöm az Úrnak, hogy ismét egy nagy csodát tett az életemben. Eszembe jut két ének: *Az Úr csodásan működik*, és az, hogy *Nagyon szeret engem Jézus, oly sokat tett érettem...* Köszönöm a testvéreknek az imát (még messzi távolban, Alhambrában, Detroitban és Clevelandban is imádkoztak értem). Továbbra is szeressük az Urat és egymást!

Jurás Pál

"Many of our educational leaders sneer at the old-fashioned idea of God and a moral code. Movies feature sex, sin, crime and alcohol. Teenagers see these things portrayed alluringly on the screen and decide to go and try them. Newspapers have played up crime and sex until they seem glamorous to our young people."

One of the fundamental problems, according to Rev. Graham, is the failure of parents to fight "the Devil in the home" through discipline and, as a result, "children are allowed to go wild."

Parents must spend time with their children, set a good example for them, discipline them, and teach them to "know God," said the pastor, who has five children and 19 grandchildren.

"If you fail to discipline your children, you are breaking the laws, commandments and statutes of God. You are guilty not only of injuring the moral, spiritual and physical lives of your children, but of sinning against God. The Bible says that if you fail to discipline your children, you actually hate them."

The best way to influence your children, he added, is to **set a good example** because "the majority of children acquire the characteristics and habits of their parents."

As for **teaching your children to know God**, Rev. Graham said, "Very seldom do parents have trouble with children when the Bible is read regularly in the home, grace is said at the table and family prayers take place daily. Most trouble with teenagers comes from children reared in homes where prayer is neglected, the Bible is never opened and church attendance is spasmodic. Christ gives the moral stability, understanding, wisdom and patience needed to rear children."

There is **only one solution** to combating the problems afflicting young people, concluded Rev. Graham, and that answer is Christ: **"Christ in the home, in the lives of the parents, is the only permanent solution to the menacing teenage social problems in America."**

Church every Sunday and daily prayer "will solve 90 percent of the problems you have with your children, for teens who want true joy and happiness, and not the temporary intoxications of today's sinful culture, they should turn to Jesus Christ. He "can give you the greatest happiness, the greatest adventure and the greatest thrills you have ever known," said

Billy Graham

Dear Young People,

After the youth conference we talked about keeping the conversation going on the topic of "GOING AGAINST THE FLOW." It has been 3 months since we started the conversation and I was wondering where you are in your journey. I spoke with your leaders and to Jozsef Steiner who thought this would be a good idea as well. I Offer to you a short story below with a few thought provoking questions. Please feel free to respond to this post with any thoughts/ideas this may stimulate. We want to start a conversation and all of your leaders thought facebook should be the forum to do so.

The salmon's story (read it on FB)

Questions

1. During the past 3 months since our conference what is an example of when i was able to successfully go against the flow (be specific) and when was a time when I was not? (feel free to post as little or as much as you like)

2. Going against the flow is hard work. What kind of struggles did I encounter while I was going against the flow?

3. The Salmon need to mature into adults before they take on the journey of going against the flow (A journey of thousands of miles that ends in death and new life). What spiritual exercises have I been doing that Pastor Steiner recommended to mature my faith? (specific examples that worked for you!)

4. According to the story of the Salmon, other animals such as Bears follow the migration and the direction/flow of the Salmon (they influence their environment). Who else have I been able to influence to go against the flow since the conference? Again, give specific examples.

I hope we can start the conversation! I look forward to your posts!

Kulcsár Zsolt

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

At Once, Man and God

by Max Lucado

Christ — at once, man and God. Colossians 2:9 says, "For in Christ there is all of God in a human body." Jesus was not a godlike man, nor a manlike God. He was God-man. What do we do with such a person? One thing is certain, we can't ignore Him. He is the single most significant person who ever lived. Forget MVP; He is the entire league. The head of the parade? Hardly. No one else shares the street.

Dismiss Him? We can't. Resist Him? Equally difficult.

Don't we need a God-man Savior? A just-God Jesus could make us but not understand us. A just-man Jesus could love us but never save us. But a God-man Jesus? Near enough to touch. Strong enough to trust. A Savior found by millions to be irresistible.

As the Apostle Paul says in Philippians 3:8, nothing compares to "the surpassing worth of knowing Christ Jesus my Lord."

Grace for the moment

ÍME, EGY KITÁRT KAPU

Hát igen, régen minden olyan más volt... A régi szép időkben... Olyan könnyű a múltban megrekedni! Lelki szemeink előtt már-már úgy tűnik fel, mint valami álomszép szitáció, ahol menedéket találunk. Nem szabad azonban a múltban élnünk. Hogy is mondta Pál apostol? „Ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé.” (Fil 3,14)

Az új év elején mindannyiunkban fölmerül a kérdés: **vajon mit hoz ez az év?** A választ Isten elrejti előlünk. Ahelyett, hogy feltárná előttünk a jövőt, inkább önmagára irányítja tekintetünket, és olyan ígéretek ad, amelyek félelem helyett békességgel töltik meg szívünket.

A Bibliában gyakran előfordul az „íme” szó. A közhasználatban már szinte alig szerepel, de ha a Bibliában találkozunk vele, akkor mindig figyeljünk fel rá, mert utána fontos mondanivaló következik.

Gondoljunk arra: nincsen olyan szituáció, amelyre Isten ne tudná azt mondani, hogy „Íme, én...” És utána következik az ige, a felszabadító szó, amellyel Isten megnyitja előttünk a jövőt: utat ad talpunk alá és reménységet szívünkbe.

Félünk valamilyen új feladattól, vagy életünk egy új szakaszától, amelybe ebben az évben lépünk be? Isten így válaszol: „Íme, én veled vagyok, hogy megőrizzelek téged, bárhová mész...” (1Móz 28:15); „Íme, én Angyalt bocsátok el előtted, hogy megőrizzen az úton és bevigyen arra a helyre, amelyet elkészítettem számodra.” (2Móz 23,20)

Megoldhatatlan kérdésekkel és problémákkal **küszködünk?** „Íme, én az én szövetségemet, a békesség szövetségét adom néki.” (4Móz 25,12) „Íme, kiterjesztem rá a békességet, mint folyóvizet.” (Ézs 66,12)

Súlyos teherként nehezednek ránk **vétkeink** vagy mulasztásaink? Isten így szól: „Lásd, (Íme) levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged.” (Zak 3,4)

Aggódunk a létfenntartás miatt? „Íme, én esőképpen bocsátok néktek kenyeret a mennyből” (2 Móv 16,4).

Megoldhatatlan **konfliktusok** terhét hordozzuk? „Íme, én bölcs és értelmes szívet adok neked.” (1Kir 3,12)

Szeretnénk életünk **szenvedéseit**, nehézségeit új fényben, új megvilágításban látni? „Ímé, megtisztítottalak, de nem úgy, mint ezüstöt. Megpróbáltalak a nyomor kemencéjében.” (Ézs 48,10)

Aggodalommal tölt el bennünket a történelem alakulása? **Rettegünk** a gonoszság terjedése és a sátáni hatalmak tombolása láttán? „Ímé, hatalmat adok néktek, hogy kígyókon és skorpiókon tapodjatok, és az ellenség minden erején, és semmi nem árthat néktek.” (Luk 10,19) „Ímé, a Sátán kikért titeket, hogy megrostáljon, mint a búzát. De én imádkoztam érted, hogy el ne fogyatkozzék a te hited.” (Luk 22,31) „Ímé én veletek vagytok minden napon, a világ végezetéig.” (Mt 28,20) „Ímé, eljövök hamar!” (Jel 22,7)

Gyászoljuk elveszített szeretteinket? Vagy esetleg **félünk**, hogy nemsokára talán nekünk kell átlépünk az örökkévalóság küszöbét? „Ne félj! Én vagyok az Első és az Utolsó. ... Íme, élek örökkön örökké, és nálam vannak a pokol és halál kulcsai” (Jel: 1,18)

Sóhajtozunk az **idős kor terhe** vagy az élet múlandósága miatt? „Íme, én vagyok az ÚR, minden előnek Istene. Van-e számomra lehetetlen? (Jer 32,27) „Ímé, mindent újjá teszek.” (Jel 21,5)

Nem tudjuk **áttekinteni** az élet forgatagát? Nem ismerjük ki magunkat benne? „Ímé, én a prófétákra támadok, akik hazug álmaikat beszélik el...” (Jer 23,32)

Nem jönnek nyelvünkre a **megfelelő szavak**, amikor pedig alkalmunk lenne

bizonyosságot tenni az Úr Jézusról? „Ímé, én a szádba adom ígéimet...” (Jer 1,9)

Németből ford. **Aniko Williams**

"Órá bízom magamat!"

"Az Úr, Ő az, aki előtted megy, Ő lesz teveled. El nem marad tőled, sem el nem hagy téged. Ne félj hát és ne rettegj!" (5Móz 31:8) "Íme, én veletek vagytok minden napon, a világ végezetéig." (Mt 28:20)

Ezekre a szavakra támaszkodott **David Livingstone**, missziós munkájának Afrikában töltött évei alatt. Életrajzában a következőket olvassuk: "Hányszor tette már rá ujját ezekre az igeversekre, hogy személyesen igénybe vegye azokat! Azt tette azon estén is, amikor egy csapat bennszülött fenyegetően körülvette. Céljuk az volt, hogy véget vessenek Afrikában végzett missziómunkájának. Az alatt a 16 év alatt, amit már Afrikában töltött, élete még sohasem forgott ennyire közvetlen veszélyben. Magával a halállal kellett szembenéznie. Életében először abba a kísértésbe került, hogy a sötétség leple alatt elosson, csak hogy az életét megmentse. Ekkor imádkozni kezdett: 'Uram, ne hagyj el engem, ne hagyd, hogy győzedelmeskedjenek rajtam!' Aznap este a következőket írta naplójába: 'Óriási vívódást okoz, ha arra gondolok, hogy ezek a barbár bennszülöttek egy nap alatt véget vehetnek mindannak, amit ezért a nagy területért és annak sűrű lakosságáért immár 16 éve tenni próbálok. De újra elolvastam Jézus szavait: 'Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön – Ímé én veletek vagyok...' Ebbe vetem bizalmamat. Nem futamodhatok meg. Nem menekülök el innen! Eddig is mindent Isten ígéreteire tettem rá, és még sohasem ért csalódás.' A napló végén pedig többek között ezt a mondatot olvassuk: 'Isten megtartotta szavát!' (Idézetek P.F. Gunther könyvéből).

Akármilyen aggodalmak, gondok, féltelmek és problémák között találjuk is magunkat, Isten ígérete érvényes: "Nem hagylak el téged, sem el nem távozik tőled." Jézus Krisztus ma is él! Ő azért vállalta az Istentől való elhagyatottságot, amikor a kereszten azt mondta: "En Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?", hogy senkinek se kelljen magára hagyatottnak lennie az élet problémái között. Minden órában nyugodtan támaszkodhatunk erre, teljes súlyunkat ráhelyezve: "Istenem, Te velem vagy! Nem hagysz engem cserben."

"Áldott az az ember, aki az Úrban bíz!" (Jer 17,7) **A. W.**

SZABÓ ESZTER

1930

-

2015

Szabó Pálné (szül. Budai Eszter) 1930. június 15-én, a szilágysági Kémeren született, Budai Ferenc és Erzsébet harmadik gyermekeként. Szülei, a helyi református egyház hűséges tagjai voltak, akik az istentiszteleteken rendszeresen részt vettek, és ahol édesapja presbiterként szolgált. Református hitben nevelték gyermekeiket, és az elemi iskola mellett vallási oktatásra is járatták, majd a templomban konfirmáltatták őket.

Tizenéves korában egy baleset következtében elveszítette látását a bal szemére.

A Vörös Hadsereg bevonulásakor édesanyjuk bújtatva őrizte két lányát az orosz katonák brutális erőszakoskodásaitól.

Eszter már tinédzser korban megszokta a kemény mezei munkát, Ferencel és Erzsébettel segített a földművelésben, majd édesanyja mellett szorgoskodott a házi és konyhai munkákban.

17 évesen ment férjhez az utcájukban élő Szabó Pálhoz. A házasságkötésük 1947. december 11-én volt. Az özvegy anyós kis házikójában kezdték közös életüket, ahol később vert-falas, saját építettek, és családot alapítottak. Öt gyermek született ebben a házban - Kémeren:

Pál (1948), Sándor (1951), István (1953), Ilonka (1959) és Ferenc (1961).

1955. október derekán a Szabó házaspárt meghívták a hívő szomszédok a baptista gyülekezetbe, bemerítési istentiszteletre. Áldott emlékü Dénes Ferenc kolozsvári lelkipásztor szölte az ígét (Mt 3:8-10). Imádságra szólította a gyülekezetet, hogy legalább három lélek fogadja szívébe aznap Jézust. Isten Lelke a hirdetett ígét keresztül választás elé állította őket, és mindketten döntöttek Jézus Krisztus mellett (a harmadik személy Gáll Ferencné volt). Isten meghallgatta a testvérek imáit! A bemerítésükre 1955. december 11-én került sor Kémeren, Gombos István érszöllősi lelki munkás által.

Azóta napi rendszerességgel, reggel és este, családi áhítatot tartott a Szabó család. Együtt énekeltek, imádkoztak, igéket olvastak. Amikor az édesapa nem lehetett odahaza, az anyuka vette át a család papjának szerepét, de a napi áhí-

tat nem hiányozhatott. Minden gyülekezeti, közösségi alkalmat megragadtak, ezeken nemcsak részt vettek, hanem alkalmanként szolgáltak is! Így nevelték gyermekeiket istenfélelemre, közösségi szolgálatokra.

1965-ben a család átköltözött Kémerről Berettyószéplakra, közelebb az édesapa munkahelyéhez. Annyira hiányzott nekik a kémeri gyülekezet, hogy a három nagyobb fiú sokszor a fagyos havon is átgyalogolt a délutáni istentiszteletre és énekórákra.

1968-ban, Széplakon született a 6. gyermek - József, akit többnyire szerető nővére - Ilonka dajkált.

Sikerült aztán teljesen beépülniük a helyi imaházba, ahol fellendült az énekkar. Fúvós -, majd pengetős-zenekar alakult, így szép sorban minden gyermek bekapcsolódhatott a szolgálatokba. Ez volt aztán az igazi öröme az édesanyának és az édesapának.

Eszti néni nagy örömeire szolgált, amikor a gyülekezeti ünnepélyek alkalmából nagyszámú ifjúságot vendégelhetett meg az udvarukon (mert a házban már nem fértek el).

Hát még az, amikor Amerikában, vagy egy kicsit közelebb élő gyermekei és unokái érkeztek haza látogatóba! Volt készülődés, nagy főzés, lakoma, és öröm az együttlétekből, majd sírás a búcsúzkodáskor...

Gyakorolta vendéglátó szeretetét minden kedves falubelijével, lelki testvéreivel, külföldi látogatókkal, akik hírt hoztak gyermekeikről...

Különös gondja volt a magános hívő fiúkra, akik Széplakra kerültek dolgozni. Otthonába fogadta őket, gondoskodott az étkezésükről. Így emlékezik meg erről a New Yorkban élő Gergely István lelkipásztor:

„Sok kedves emlék eszünkbe jut Eszti néniről. Gyakran megfordultunk nála, a kis nyári konyhában, mindig szeretettel fogadott. Ritkán engedett úgy el, hogy ne ettünk volna finom főztiből/sütiből. Egy időben úgy jártam oda, mint haza, úgy kezelt, mintha fia lettem volna, az intéseket is beleértve. Kedves hívő édesanya, vendégszerető és hűséges testvérnő volt. Emléke legyen áldott.”

Amikor a család elszéledt, és a szülők magukra maradtak, első unokájuk Béla költözött hozzájuk a családjával, vállalva gondozásukat is a szükség idején.

Gyermekei és unokái sok örömet szereztek nekik az évek során, főleg a dédunokák, és azok között is a kis Lídia, akiben annyit gyönyörködött a dédnagymama!

A földi élet terheinek viselésében fizikailag meggyengült édesanya a múlt

év szeptemberében ágyba került, és azóta fokozatosan gyengült, míg teljesen erőtlenné, tehetatlenné vált. Ezekben a nehéz és fájdalokkal teli időkben rendkívüli szeretettel segítették, ápolták és gondozták az unokái, Edit és Béla, és hűséges hitvestársa.

Isten kegyelméből 67 évet élhettek boldog házasságban, aminek összetartó harmadik fonala szeretett Megváltójuk volt. Amikor a férje már nem látott olvasni, Eszti néni folytatta – fél szemmel olvasta az ígét és az áhítatot. Később Edit olvasásán keresztül buzdultak imádságra és éneklésre. Kedvenc énekét Eszti néni még fájdalmai között is énekelte, főleg elalvás előtt:

„Most még sötét homályon át, látom az Úr ábrázatát

De nemsoká' a menyben fent, Őt szemtől-szembe nézhetem!

Ott látom tiszta fényben majd, Akit itt még homály takar.

Zeng ajkam ott új éneket, a Bárány-nak dicséretet!”

Csodálatos módon, Teremtője épp az Úr Napján, 2015. január 4-én, vasárnap reggel szólította magához hűséges szolgálóleányát. Hitünk és reménységünk szerint megnyitotta előtte a menny kapuit, hogy az üdvös örök élet részesévé váljon.

Elhunyt nőtestvérünket gyászolják közvetlen szerettei: férje, Szabó Pál testvér, 6 gyermeke és hitvestársaik, 18 unokája és hitvestársaik, 9 dédunokája, kiterjedt rokonsága, valamint a gyülekezet testvérisége.

Az Uré a dicsőség és hála Szabó Eszter életéért. Emléke, egyenes hívő élete mélyen beiródott a szívünkbe és az emlékezetünkbe. Ő már a legjobb és legszebb helyen van, a szerető Megváltója által készített örök hajlékban.

Az a vágyunk, hogy mindnyájan oda, a mennyei honba jussunk. Ámen!

Szabó István

Temetése Berettyószéplakon történt, 2015. január 10-én közvetlen és kiterjedt családja, a helyi gyülekezet valamint Kémerről, Lecsmerről, Ipról, Perecsenyből, Margitáról, Mihályfalváról, Paptamásiból, Nagyváradról jött végtisztességtevők jelenlétében.

A vigasztalás és reménység ígét Bodor Sándor, Király Tibor, Szabó András és Fekete Csaba lelkipásztorok hirdették.

A kémeri énekkar és fúvószenekar szép szolgálatai vigasztalásként hatott az özvegyen maradt Szabó Pál testvérré és a gyászoló családra. Hálásan köszönik ezúton is áldozatos szolgálatukat.

TÁVOL ÉS MÉGIS KÖZEL - ERKED

Bándi Sándor lelkipásztor testvér szombat délután eljött értünk a panzióba, hogy elvigyen bennünket *Erkedre*, bibliaórára. Talán 20 percet utaztunk – mi a szépen gondozott földeket, gyümölcsösöket néztük, Bándi testvér meg a kátyúkra ügyelt, amiből ezen az útszakaszon bőségesen volt. Valamelyik kanyarnál a távolban *Hadadot* is meglátuk. Többen is vannak Detroitban, akik onnan származnak, s évtizedek után is emlegetik szépségét. Még süttött a nap, amikor megérkeztünk az impozáns, nagy erkedi imaházhoz – ami körülbe-

le kezdjük az éneket. Csodálkozva néztek az órára – nem 10 perccel 7 után vagyunk, hanem 5 perccel előtte... Így szokták, mondja a lelkipásztor. Képet is készítettem róla, hogy emlékeztessen – így is lehet: időben, sőt idő előtt elkezdni az istentiszteletet!

Bándi testvér emlékeztet arra, amire már az autóban kért, hogy a szolgálatom előtt „bőséges” bemutatkozást, vagyis személyes biznyságtételt várnak, feleségemtől is. Életünkről, megtérésünkről, szolgálatunkról. Valóban, most vagyunk itt először, s jó, ha tudja a gyü-

lül éppen akkora lehet, mint a mi detroiti imaházunk. A 80-as évek közepén, rendkívül nehéz körülmények között, a párt-állam néhány helyi vezetőjével dacolva, szabadságukat, talán még életüket is kockáztatva fogott össze a falu baptista népe, s építette teljesen újjá az imaházat, szükségének megfelelő nagyságúra. A gyülekezetnek 150 tagja van, ez a falu lakosságának majdnem a fele. (Erked 330 lakosa között csak egyetlen román van.)

Ahogy beléptünk az imaházba, azonnal szembetűnt (Erdélyben általános jelenség), hogy a szószék közelében, az énekkari padok mögött, a falra akasztva ott van tíz egynéhány fúvós hangszer. Szombat este nem játszik a zenekar, ezt könnyen megértem. Azt már nehezebben, hogy vasárnap előtti este van összejövétel; régóta így van ez, mondja Bándi testvér, a gyülekezet és körzet lelkipásztora, a testvérek szívesen jönnek.

Idejében megérkeztünk, várjuk a testvéreket. Vajon hányan leszünk szombat este? (60 egynéhányan – ami a falu majdnem egyötöde.) Megérkezett a harmonista testvér, meg egy fiatalember, aki a komputerizált vetítő rendszert kezelte. *Szánj időt imára* – ez lesz az első ének, a szöveget már látom, s meg

lekezet, hogy ki az, aki az ígét hirdeti nekik. Először csodálkoztam rajta, azután Bándi testvér bölcsességét láttam benne, s végül is hálás voltam az Úrnak érte, mert még számomra is áldást jelentett ez az istentiszteleti forma. A bőséges alatt azt is értette testvérünk, hogy nem baj, ha a prédikáció rövidebb. Engedelmeskedtünk, s nem bántuk meg. S miközben a megtérésemről, szolgálatra való elhívásomról, a gyülekezetekről-missziómunkáról szóltam, jó volt érzékelni a testvérek figyelmességét. Egymás hite által és egymás életútjából épülhetünk.

Végül az aznapi ígét olvastam (Mk 16,9-13), s „*A megszabadultak szolgálata*” címmel szoltam röviden az eredménytelennek látszó, ám végül is Isten kezében hasznos és szükséges biznyságtételről. Nem csak nekünk, de Máriának sem hittek. S ahogy régen, úgy ma is egyenként, de végül is tömegek döntenek az élő Jézus Krisztus mellett. A fél falu, meg a fél világ Őt követi. Óróra szóljon az életünk – Erkeden, meg a világ másik felén is!

A tisztelet után Bándi testvér visszavitt bennünket *Egrespatakra*, ahol Püsök Kálmán testvérek vendéglátása-

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A Magyar Baptista Világszövetségébe hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél – az Evangeliumi Hírnök olvasói biznysára ilyenek – és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Simon József elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Herjeczki Géza elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

ban részesültünk. Reggel aztán innen vitt bennünket Bándi testvér *Zilahra*, Novák testvért pedig *Erkedre*.

Herjeczki Géza

AHOGYAN

Életem (57)

"Ahogyan a víz tükrözi az arcot, úgy tükröződik a szívben az ember." Péld 27,19.

Ezt így fogalmazza meg Fekete J. József: *"Mindannyian csupán a többiekén át, a többiek révén létezzünk - fizikailag, szellemileg egyaránt. Létünk bizonyításához nem elegendő a tükör - a másik szemében kell meglátni magunkat."*

Rozé és bátyja a Szabadka közeli Mérges nevű falu gyülekezetének tagjai voltak. Rozé nálam idősebb volt. Tanján laktak, és ha ebédvendége voltam, nagyon kellett sietnünk, hogy megebédelve a délutáni istentiszteletre visszaérjünk. Kicsi, de takaros tanya volt az övéké. Hófehérre meszelve, és ahogy már említettem, szép sárgára elkenve a tornác sárpadrólja. A tisztaszoba búbos-kemencéjét kívülről fűtötték. A szobában két oldalt ágyak, a libatollas párnákkal és dunyhákkal magasan beágyazva, színes ágytakarókkal leborítva. Az asztalon abrosz, fehér-hímzéses függöny a kicsi ablakokon, ajtón. A földpadlót színes rongy-szőnyegek borítják.

Rozé mindég vidám volt. Olyan csilingelő volt a nevetése. Sokszor sírva imádkozott, de ez inkább meghatottságból, az Úr iránti tiszteletéből fakadt nála.

Rozét, az akkori prédikátor elkommendálta feleségül egy szerb testvérhez, aki egy Bánát közepén levő, főleg szlovákok lakta faluban élt. Itt egy népes, igen jó lelkületű gyülekezet volt és van. Lelkes fiatalokkal, jó igehirdetőkkel. Sokáig nem hallottam Rozéről. Annyit tudtam, hogy két gyermeke van, egy fiú és egy lány.

Azon a vasárnapon a seminaristákkal ebben a gyülekezetben szolgáltunk. A hívek kedvessége, buzgósa, lelkes éneklése minket is magával ragadott, hogy buzgón és örömmel szolgáljunk. A tisztelet végén a helyiek egy-két vendéget választottak. Hozzám odajött Rozé, és sosem felejttem el, könnyes szemmel azt mondta nekem, hogy én csak téged hívhatlak meg, mert te meg tudod érteni helyzetemet. A hívő férje a hitetlen családjával élt. Ezt én nem tudtam. Mielőtt a házba bementünk volna, Rozé szólt, hogy vigyázzak, amikor belépek a szobába, mert ott gödör van. Az anyósa nem engedi betapasztani, se a padlót felmázolni, mert az felesleges. Ahogy a kenyeret sem kell teljesen megsütni, mert hamar elfogy! Rozé mégis valahogy megtalálta magát, mert ízletes volt az ebéd. Rozé akarta, hogy legalább valaki tudja, hogy milyen körülmények között él.

Ami csodálatos volt számomra, az Rozé hite, istenfélélme, ahogy megtalálta magát helyzetében. Pénzt csak saját munkájából szerezhetett, hogy fiát isko-

lázza. A lányt is iskolázta, de ő nem lett hívő. A fia viszont az lett. Komoly hívő és gépészmérnök.

Rozé az asszonyokkal gyógynövényeket szedett. Egy alkalmas, nagyobb vasfűsűvel szedték a kamillát a zsákokba – mesélte nekem. A szikes földön szép nagyszemű kamilla és egyéb gyógynövény termett. Másból is "csinált" pénzt. A fő érték a cselekvő hit és istenfélelem, melyet fiába táplált, és amit a hívő testvérek abban a gyülekezetben elmélyítettek benne.

Amikor a szemembe nézett, szó nélkül is azt mondta, te tudod, hogy kibírom, ahogy te is kibírod a megaláztatást, a megvetést, méghozzá úgy, hogy ne sajnáltsd magad. Rozé volt az Abigél. Hiszem, hogy tudták a testvérek, de ott nem lehetett segíteni. De segített az Úr.

Matej megnősült. A becskerekai hajógyárban dolgozott, de a muraközi testvérnő ezt a vidéket nem találta megfelelőnek, és elköltöztek. Azóta már saját panziót vezetnek, Zádár közelében a tengerparton. Gyülekezet van a házukban. Ha jól tudom, négy gyermekük van, és azok családjaival, az már fél gyülekezet. Sok hívő száll meg nálunk, és ha valaki a mi vidékünkéről érkezik hozzájuk, mindég érdeklődnek felőlem. Elküldtem neki web-címemet, hogy olvassa amit írok, az anyjáról is. Azért olvashatja, mert lefordítom ezeket az írsaimat szerb-horvátra is. A cím: <http://nagyajtai-eszter.webnode.hu>

Igy gazdagodott hitem a másik hite által. A világ nem fog szeretni, mondta Jézus, mert nem a világból valók vagyunk. De a testvéreimet a Krisztusban nem nehéz szeretni, mert a közös hitünk testvérré tesz. Így gyűjtöttem, és gyűjtöttem a testvéreimet, akik ha már nem is élnek, velem vannak. Ahogy Isten Ábelről mondja: *"úgyhogy hite által még holta után is beszél."* Zsid 11,4.

Nagyajtai Eszter

AZ ÚTÉPÍTÉS VÉGE

*Kopott kocsim már dőcögve halad.
A gödröknél is el-elakad,
nyögve bukdácsol terhei alatt.*

*Ha már besorolt a hosszú sorba,
haladni kell és túljutni rajta,
hogy végül eljuthassak a célba.*

*Leng a kis zászló, nincsen már messze,
látom a táblát, mintha integetne,
jelezve, hogy az útépítésnek vége.*

*A legnehezebb a végső szakasz!
Am a céltól már el nem szakaszt,
mert Mesterem küld új erőt, vigaszt.*

*Ez még az útépítés ideje...
Mert még nincsen befejezve,
míg nem hallom a szót:
„Az útépítésnek vége!”*

Oláh Lajosné

Az Isten Igéje prófétává teszi az embert, nem pedig a pulpitus előadó-művészévé. Az Igével való átitatottság kulcsfontosságú ebben a szolgálatban! Bárki - legyen az férfi vagy nő -, aki arra adja magát, hogy az Igét prédikálja, tömegével fog találkozni szellemileg éhez- ző emberekkel, akik úgy várják őket, mint a fiókák anyjukat a fészekben. Legfőbb dolog, hogy az evangélium hirdeté- se által Isten ereje szabadul fel: *„Mert az evangélium az Isten ereje minden hívőnek üdvösségére”* (Rm 1:16). Min- den egyes alkalommal, ha elhangzik, valamit létrehoz. Csodálatos pillanatok azok, amikor tanúi vagyunk a Szent- lélek munkájának, aki erre a munkára „szereződött”. Nincs szükség rá, hogy a Szentírást bizonyítsuk. A Szentírás ön- magát fogja bizonyítani.

Reinhard Bonnke